

tien jaar scheveningen

In juli '83 schreef Gerard van der Loo: Laten we hopen dat het grote feest in Scheveningen op z'n gemakkie de tien jaar haalt. Welnu, die wens is royaal in vervulling gegaan. Toch zag het daar op de eerste dag (vrijdag) niet naar uit. Het weer haalde een zeldzame streek uit: windstilte aan zee. Mooi voor het vuurwerk, maar even mooi ging het lampionvliegeren niet door.

De officiële presentatie van meer dan twintig vliegende kunstwerken was uitgedraaid op een improvisatie. Achter een snelle terreinwagen werd tot vermaak van de genodigden een deel van de expositie voorgevlozen. De show was even gered, maar wat moest dat op de volgende dagen worden?

De zaterdag begon met een windje dat delta's en genki's deed wijfelen, maar de rennende vliegeraars hielden vol en het was of Aeolus werd verleid, wat harder te gaan blazen. Of hij ook tot tranen geroerd was, weet ik niet. Een feit is dat tegen het middaguur de eerste druppels vielen en dat is daarna niet meer opgehouden. Vliegeraars en publiek stelden daar evenwel volharding tegenover. Tot na vijven bleven talloze vliegers in de lucht. s'Werelds grootste was opgeweest en naar ik meen nog juist droog opgerold. De Japanse vliegervrienden moesten hun fraaie papieren luchtvaartuigjes weldra uit het zwerk nemen.

De door Haagse schilders zo kunstig bewerkte Edo's werden één voor één bij te lichte wind omhooggelopen en bleken tegen de zure regen bestand.

De zondag maakte alles weer goed. Wind uit zee, zwak, maar toch genoeg om zeer veel kleurige vliegers onder een vriendelijk zonnetje te doen feestvieren. Een aantal treinen trok lange strepen omhoog tot ver over de boulevard. De Edo-kunstwerken, nog nat uit de kisten, werden eerst in een rij opgesteld om ze den volke te tonen en vervolgens in een massa-start enige malen met veel loopwerk opgetrokken. 's Werelds grootste vlieger voelde zich bij dit windje opperbest en maakte twee keer een schitterende vlucht. Hij was na de averij in Thailand weer geheel de oude. Heel veel mensen zagen hem voor het eerst. Er was hard gewerkt door vele bekende en onbekende zwegers om dit jaarlijkse hemelspektakel mogelijk te maken. Alle moeite en voorbereiding voor het evenement bleken niet vergeefs geweest. Herhaaldelijk steeg er applaus op. Het is onmogelijk, alles op te sommen wat er te zien was en namen noemen doet tekort aan de ongenoemden, ik weet het. Toch kan ik niet nalaten Werner Backes te noemen, die behalve een trein van beschilderde tyvek pelyboxen een nieuw systeem van gekoppelde sleeën demonstreerde.

De vlieger, boeiend speeltuig voor volwassenen, is ook een communicatiemiddel van mens tot mens. Binnen die functie spelen vliegerfeesten een onmisbare rol. Naar mijn mening is de stroomversnelling van de vliegergeschiedenis in het laatste kwart van deze eeuw, nationaal en internationaal, niet meer te beschrijven zonder het aandeel daarin van het Scheveningse vliegerfeest.

11-10'87

